

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 709

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 10 octombrie 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
402.	1-3	768/169. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale și al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale pentru modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale și al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 594/141/2003 privind aprobarea prețurilor și stabilirea tarifelor reglementate în sectorul gazelor naturale.....	7
604.	4	1.388. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea Procedurilor privind achiziționarea timbrilor pentru marcarea țigaretelor și a altor produse din tutun.....	7-8
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 340 din 16 septembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160 ⁴ alin. 3 din Codul de procedură penală...	4-5	2.807. — Ordin al ministrului culturii și cultelor pentru modificarea Ordinului ministrului culturii și cultelor nr. 2.682/2003 privind aprobarea Normelor metodologice de clasare și evidență a monumentelor istorice, a Listei monumentelor istorice, a Fișei analitice de evidență a monumentelor istorice și a Fișei minimale de evidență a monumentelor istorice	8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
738.	6		

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind modificarea și completarea Legii audiovizualului nr. 504/2002

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea audiovizualului nr. 504/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 22 iulie 2002, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Litera d) a articolului 1 va avea următorul cuprins:**

„d) *serviciu de programe* — ansamblul programelor de radiodifuziune sau de televiziune, al emisiunilor și al celorlalte elemente ale unor servicii specifice, furnizat de un radiodifuzor, sub o anumită denumire și identificat printr-o siglă, în cazul televiziunii, sau printr-un semnal sonor de identificare, în cazul radiodifuziunii;”

2. Alineatele (3) și (4) ale articolului 2 vor avea următorul cuprins:

„(3) În înțelesul prezentei legi, un radiodifuzor este considerat a fi stabilit în România dacă îndeplinește una dintre următoarele condiții:

a) radiodifuzorul are sediul principal în România, iar deciziile editoriale asupra serviciilor de programe sunt luate în România;

b) sediul principal al radiodifuzorului se află în România și o parte majoritară a forței de muncă implicate în activitatea de difuzare lucrează în România;

c) deciziile editoriale asupra serviciilor de programe se iau în România și o parte majoritară a forței de muncă implicate în activitatea de difuzare lucrează în România;

d) dacă personalul implicat în activitatea de difuzare lucrează în România și într-un alt stat membru al Uniunii Europene și, aplicând criteriile de la lit. b) și c), nu se poate stabili dacă cea mai mare parte a personalului implicat în activitatea de difuzare lucrează în România sau în acel stat membru al Uniunii Europene, radiodifuzorul este considerat ca având sediul în România dacă sediul său principal este în România;

e) dacă cea mai mare parte a personalului implicat în activitatea de difuzare nu lucrează nici în România și nici într-un alt stat membru al Uniunii Europene, radiodifuzorul va fi considerat ca având sediul în România dacă a început să emită pentru prima oară în România și menține în prezent o legătură stabilă și efectivă cu economia României.

(4) Radiodifuzorii cărora nu li se aplică nici unul dintre criteriile prevăzute la alin. (3) sunt considerați a fi în jurisdicția României dacă se află în una dintre situațiile următoare:

a) utilizează o frecvență acordată de România, prin autoritatea publică competentă;

b) deși nu utilizează o frecvență acordată de România, utilizează o capacitate de satelit aparținând României;

c) deși nu utilizează o frecvență acordată de România și nici o capacitate de satelit aparținând României, utilizează o legătură ascendentă la satelit situată pe teritoriul României.“

3. Alineatul (4) al articolului 6 va avea următorul cuprins:

„(4) Nu constituie ingerințe deciziile și instrucțiunile având caracter normativ, emise de Consiliul Național al Audiovizualului în aplicarea prezentei legi și cu respectarea dispozițiilor legale, precum și a normelor privind drepturile omului, prevăzute în convențiile și tratatele ratificate de România.“

4. Alineatele (5), (7) și (8) ale articolului 11 vor avea următorul cuprins:

„(5) Candidaturile se aprobă cu votul majorității deputaților și senatorilor prezenți, în condițiile întrunirii cvorumului celor două Camere;

.....
(7) Durata mandatului membrilor Consiliului este de 6 ani, iar numirea acestora se face eșalonat, în funcție de expirarea mandatului.

(8) În cazul în care un loc în Consiliu devine vacant înaintea expirării mandatului, acesta va fi ocupat de supleant până la expirarea mandatului inițial de 6 ani.“

5. Alineatele (1) și (3) ale articolului 14 vor avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Consiliul este condus de un președinte, asimilat funcției de ministru, numit prin votul Parlamentului, dintre membrii Consiliului, la propunerea acestora. Mandatul este de 6 ani.

.....
(3) Vicepreședintele este ales prin vot secret de către Consiliu, în prezența a cel puțin 9 membri ai acestuia, pentru un mandat de 6 ani.“

6. Alineatele (5)–(7) ale articolului 15 vor avea următorul cuprins:

„(5) Deciziile Consiliului având caracter normativ, inclusiv motivarea acestora, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(6) Deciziile Consiliului, altele decât cele precizate la alin. (5), inclusiv motivarea acestora, precum și instrucțiunile și recomandările emise de Consiliu se fac publice.

(7) Actele având caracter normativ emise de Consiliu pot fi contestate la instanța de contencios administrativ de către orice persoană care se consideră prejudiciată de acestea.“

7. La articolul 15, după alineatul (7) se introduce un alineat nou, alineatul (8), cu următorul cuprins:

„(8) Deciziile având caracter individual se comunică celor interesați și intră în vigoare de la data comunicării, dacă nu se prevede altfel.“

8. Alineatul (1) al articolului 35 va avea următorul cuprins:

„Art. 35. — (1) Timpul de difuzare dedicat publicității, cu excepția ferestrelor de teleshopping prevăzute la art. 36, nu poate depăși 15% din timpul zilnic de difuzare, iar împreună cu spoturile de teleshopping nu poate depăși 20% din timpul zilnic de difuzare.“

9. Alineatul (10) al articolului 44 va avea următorul cuprins:

„(10) În sensul prezentei legi:

a) licența audiovizuală națională dă dreptul la o difuzare a cărei zonă geografică de acoperire cuprinde o audiență potențială de peste 60% din populația recenzată a țării;

b) licența audiovizuală regională dă dreptul la o difuzare a cărei zonă geografică de acoperire reprezintă o audiență potențială cuprinsă între 3% și 20% din populația recenzată de pe teritoriul a 3 până la 8 județe;

c) licența audiovizuală locală este licența a cărei zonă geografică de acoperire și a cărei audiență potențială sunt mai mici decât cele prevăzute pentru o licență audiovizuală regională;

d) licențele audiovizuale acordate pentru municipiul București sunt considerate licențe locale.“

10. Litera a) a articolului 49 va avea următorul cuprins:

„a) schimbările intervenite în cursul exploatării serviciului în ceea ce privește categoriile de date menționate la art. 48, în maximum 30 de zile de la producerea acestora;“

11. Litera h) a articolului 54 se abrogă.

12. La articolul 57, după litera c) se introduce o literă nouă, litera c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) ca urmare a încălcării prevederilor alin. (8) și (9) ale art. 44 și ale art. 56;“

13. Litera d) a alineatului (3) al articolului 75 va avea următorul cuprins:

„d) consultările cu statul membru al Uniunii Europene de pe teritoriul căruia se face transmisia și cu Comisia Europeană nu s-au concretizat într-o înțelegere amiabilă, în termen de 15 zile de la notificarea prevăzută la lit. c), iar încălcarea la care se face referire continuă, cu condiția ca, în termen de două luni de la notificarea măsurilor luate de România, Comisia să nu fi luat o decizie asupra incompatibilității acestor măsuri față de legislația comunitară.“

14. Articolul 78 va avea următorul cuprins:

„Art. 78. — Orice persoană interesată, având responsabilitatea editorială a unui serviciu de programe, poate cere Consiliului eliberarea unei autorizații de retransmisie pentru un anumit serviciu de programe.“

15. Alineatul (1) al articolului 88 va avea următorul cuprins:

„Art. 88. — (1) Supravegherea respectării, controlul îndeplinirii obligațiilor și sancționarea încălcării prevederilor prezentei legi, precum și a deciziilor și instrucțiunilor cu caracter normativ emise în baza și pentru aplicarea ei revin Consiliului, cu excepția prevederilor art. 1 lit. o), art. 62, 63 și 73, a căror respectare, supraveghere, control și, respectiv, sancționare a încălcării revin de drept Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, în conformitate cu atribuțiile pe care le are, conform legii.“

16. Litera g) a alineatului (1) al articolului 90 se abrogă.

17. Alineatele (1) și (2) ale articolului 91 vor avea următorul cuprins:

„Art. 91. — (1) Constituie contravenție nerespectarea de către radiodifuzorii sau distribuitorii de servicii a dispozițiilor prezentei legi, altele decât cele prevăzute la art. 90 alin. (1), precum și a deciziilor având caracter normativ emise de Consiliu.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1), Consiliul sau, după caz, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației va emite o somație conținând condiții și termene precise de intrare în legalitate.“

18. Articolul 93 va avea următorul cuprins:

„Art. 93. — (1) Sancțiunile pentru încălcarea dispozițiilor prezentei legi se aplică prin acte emise de către Consiliu sau de către Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, precum

și de către personalul de control anume împuternicit al persoanei juridice de drept public prevăzute la art. 88 alin. (2).

(2) Deciziile de sancționare adoptate de Consiliu în conformitate cu prevederile art. 90 și 91 își produc efectele de la data comunicării.

(3) Actele emise în condițiile alin. (1) pot fi atacate la instanța de contencios administrativ, potrivit legii, în termen de 15 zile de la comunicare; termenul de 15 zile nu suspendă de drept efectele acestora.

(4) Actele emise în condițiile alin. (1) și neatacate în termenul prevăzut la alin. (3) constituie de drept titlu executoriu.“

19. Articolul 94 va avea următorul cuprins:

„Art. 94. — Contravențiilor constatate de Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.“

20. Articolul 95 va avea următorul cuprins:

„Art. 95. — (1) În cazul în care săvârșirea uneia dintre faptele prevăzute la art. 90 alin. (1) și la art. 91 alin. (1) aduce prejudicii grave interesului public, Consiliul poate decide aplicarea uneia dintre următoarele sancțiuni:

a) obligarea radiodifuzorului de a difuza timp de 10 minute, între orele 19,00 și 19,10, numai textul deciziei de sancționare;

b) obligarea radiodifuzorului de a difuza timp de 3 ore, între orele 18,00 și 21,00, numai textul deciziei de sancționare;

c) reducerea cu până la jumătate a termenului de valabilitate a licenței audiovizuale, cumulată cu sancțiunea prevăzută la lit. a).

(2) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) pot fi aplicate numai gradual, astfel:

a) sancțiunea prevăzută la lit. a), numai după ce, în prealabil, radiodifuzorul a mai fost amendat de cel puțin două ori;

b) sancțiunea prevăzută la lit. b), numai după aplicarea de cel puțin două ori a sancțiunii prevăzute la alin. (1) lit. a);

c) sancțiunea prevăzută la lit. c), numai după aplicarea de cel puțin două ori a sancțiunii prevăzute la alin. (1) lit. b).

(3) Între prejudiciile grave aduse interesului public trebuie considerate și violentarea repetată a moralei publice, ca și agresiunea repetată a valorilor culturale și artistice.“

21. După articolul 95 se introduc două articole noi, articolul 95¹ și articolul 95², cu următorul cuprins:

„Art. 95¹. — Consiliul poate decide retragerea licenței audiovizuale în cazul săvârșirii repetate de către radiodifuzori a uneia dintre următoarele fapte:

a) incitarea publicului la ură națională, rasială sau religioasă;

b) incitarea explicită la violență publică;

c) incitarea la acțiuni care au drept scop disoluția autorității de stat;

d) incitarea la acțiuni teroriste.

Art. 95². — (1) Deciziile emise în condițiile art. 95 și 95¹ pot fi atacate la secția de contencios administrativ a curții de apel; soluționarea cauzei se face în cel mult 15 zile de la sesizare.

(2) Contestația nu suspendă de drept sancțiunea, dar instanța poate hotărî, la cerere, după 24 de ore de la înregistrarea contestației, suspendarea sancțiunii până la pronunțarea hotărârii definitive și irevocabile.

(3) Hotărârea curții de apel poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție.

(4) Hotărârea Curții Supreme de Justiție este definitivă și irevocabilă și se ia în cel mult 10 zile de la depunerea recursului.“

22. Alineatul (1) al articolului 96 va avea următorul cuprins:

„Art. 96. — (1) Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu amendă penală între 10.000.000 lei și 50.000.000 lei următoarele fapte:

a) emiterea sau retransmiterea de programe fără licență audiovizuală, licență de emisie, autorizație tehnică de funcționare sau autorizație de retransmisie;

b) emiterea pe altă frecvență, emiterea dintr-un alt amplasament sau nerespectarea parametrilor ori a condițiilor din licența de emisie sau din autorizația tehnică de funcționare, dacă autorul faptei nu se conformează somației emise de Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației;

c) producerea, importul, distribuirea, vânzarea, închirierea, deținerea, instalarea, întreținerea și înlocuirea, în mod ilicit, a dispozitivelor de decodificare utilizate pentru serviciile audiovizuale cu acces condiționat.“

23. După alineatul (1) al articolului 96 se introduce un alineat nou, alineatul (1)¹, cu următorul cuprins:

„(1)¹ În cazul nerespectării reglementărilor sau a normelor tehnice aplicabile, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației va dispune și confiscarea echipamentului tehnic.“

24. Alineatul (1) al articolului 97 va avea următorul cuprins:

„Art. 97. — (1) Licențele de emisie pentru comunicația audiovizuală pe cale radioelectrică, acordate pe baza prevederilor Legii audiovizualului nr. 48/1992, cu modificările ulterioare, constituie licențe audiovizuale, în condițiile prezentei legi, și rămân valabile până la expirarea de drept a termenelor pentru care au fost acordate; procedura acordării licențelor de emisie se supune aceluiași condiții.“

Art. II. — Prevederile alin. (7) și (8) ale art. 11 și ale alin. (1) și (3) ale art. 14, astfel cum au fost modificate prin prezenta lege, se aplică și membrilor în exercițiu ai Consiliului, durata mandatelor acestora fiind calculată începând cu data la care au fost numiți de Parlament.

Art. III. — Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările ulterioare, inclusiv cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 22 septembrie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 22 septembrie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind modificarea și completarea Legii audiovizualului nr. 504/2002

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind modificarea și completarea Legii audiovizualului nr. 504/2002 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 6 octombrie 2003.
Nr. 604.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A N r. 340
din 16 septembrie 2003referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160⁴ alin. 3
din Codul de procedură penală

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Serban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160⁴ alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Ursachi în Dosarul nr. 408/P/2003 al Curții de Apel Constanța — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că asupra constituționalității dispozițiilor art. 160⁴ alin. 3 din Codul de procedură penală Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin deciziile nr. 708/1997 și nr. 41/2002, statuând că aceste dispoziții sunt constituționale.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea nr. 18/P din 18 aprilie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 408/P/2003, **Curtea de Apel Constanța — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160⁴ alin. 3 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Gheorghe Ursachi, inculpat în dosarul menționat.

În motivarea excepției se susține că textul de lege criticat încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, deoarece

discriminează pe inculpații cercetați ori judecați pentru infracțiuni intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 12 ani, în raport cu alții. De asemenea, prevederile legale criticate sunt considerate contrare și dispozițiilor art. 23 alin. (7) din Constituție, potrivit cărora persoana arestată preventiv are dreptul să ceară punerea sa în libertate provizorie, sub control judiciar sau pe cautiune, dispoziții care nu prevăd nici o condiție restrictivă pentru luarea acestei măsuri procesuale.

Instanța de judecată și-a exprimat opinia în sensul că, deși Constituția nu condiționează dreptul persoanei arestate preventiv de a cere liberarea provizorie, sub control judiciar sau pe cautiune, și de limitele pedepsei închisorii prevăzute de lege pentru infracțiunea de care aceasta este învinuită, această condiție este prevăzută de lege. Procesul penal se judecă conform legii, iar potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege. Este atributul legiuitorului ca, potrivit art. 49 din Constituție, să restrângă exercițiul dreptului persoanei de a cere liberarea provizorie peste anumite limite de pedeapsă prevăzute de lege, în interesul desfășurării instrucției penale.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece limitarea infracțiunilor pentru care se poate acorda liberarea provizorie pe cautiune este atributul legiuitorului, care a decis că pentru infracțiunile sancționate cu pedeapsa închisorii mai mare de 12 ani nu se acordă liberarea provizorie pe cautiune.

Guvernul arată că excepția privind neconstituționalitatea art. 160⁴ alin. 3 din Codul de procedură penală, în raport

cu art. 16 din Constituție, este neîntemeiată, deoarece nu creează privilegii sau discriminări, neîncălând vreunul dintre criteriile egalității în drepturi enumerate în art. 4 din Constituție. Dispozițiile art. 160⁴ alin. 3 din Codul de procedură penală sunt aplicabile tuturor persoanelor care au săvârșit o infracțiune intenționată pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 12 ani, respectiv tuturor persoanelor care se află în una din celelalte situații prevăzute în alin. 3 al art. 160⁴ din Codul de procedură penală. Referitor la critica de neconstituționalitate în raport cu prevederile art. 23 alin. (7) din Constituție, Guvernul arată că, prin Decizia nr. 139/2002, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160⁴ alin. 3 din Codul de procedură penală, arătând că acestea nu contravin dispozițiilor constituționale menționate, care prevăd dreptul la liberare provizorie în condițiile legii. Legiuitorul are competența exclusivă, în virtutea prevederilor art. 125 alin. (3) din Constituție, de a stabili condițiile ce trebuie respectate de persoana arestată preventiv pentru a beneficia de liberarea provizorie. Se arată că, în același sens, s-a pronunțat Curtea Constituțională și prin deciziile nr. 708/1997 și nr. 41/2002. În concluzie, se arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră, de asemenea, că excepția este neîntemeiată. În acest sens, se arată că nu se poate reține încălcarea principiului constituțional al egalității în drepturi prin instituirea unor reguli speciale, inclusiv cea privitoare la acordarea liberării provizorii pe cauziune doar în anumite situații, atâta timp cât ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Tratatul juridic mai sever se explică prin gradul de pericol social mai ridicat al situației la care se referă. Se invocă în acest sens jurisprudența Curții Constituționale. În ceea ce privește neconstituționalitatea dispozițiilor legale criticate, în raport cu prevederile art. 23 alin. (7) din Constituție, se arată că nici aceasta nu poate fi reținută, deoarece liberarea provizorie pe cauziune nu poate fi obținută decât dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege, și este atributul legiuitorului să stabilească aceste condiții, cum sunt cele privitoare la gravitatea pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită de inculpat.

Președintele Senatului nu a transmis punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și (6) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160⁴ alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Ursachi în Dosarul nr. 408/PAC/2003 al Curții de Apel Constanța — Secția penală. Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 septembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 160⁴ alin. 3 din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „*Liberarea provizorie pe cauziune nu se acordă în cazul săvârșirii infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 12 ani ori când inculpatul este recidivist, ori din datele existente rezultă că acesta va săvârși o altă infracțiune sau va încerca să zădărnicească aflarea adevărului prin influențarea unor martori sau experți, alterarea ori distrugerea mijloacelor materiale de probă sau prin alte asemenea fapte.*”

Autorul excepției susține că aceste dispoziții sunt contrare prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece discriminează pe cei aflați în situațiile prevăzute și cărora nu li se poate acorda liberarea pe cauziune, în raport cu cei care nu se află în aceste situații. Dispozițiile sunt considerate contrare și prevederilor art. 23 alin. (7) din Constituție, potrivit cărora persoana arestată preventiv are dreptul să ceară punerea sa în libertate sub controlul judiciar sau pe cauziune, fără vreo condiție.

Examinând dispozițiile legale criticate prin raportare la prevederile constituționale invocate în motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că nici una dintre criticile formulate nu este întemeiată. Este atributul constituțional al legiuitorului ca, din rațiuni de politică penală, să restrângă sfera de aplicare a măsurii liberării provizorii pe cauziune, prin interzicerea acesteia în cazul săvârșirii unor infracțiuni grave. Așa fiind, nu se poate vorbi despre încălcarea principiului constituțional al egalității în drepturi, de vreme ce dispozițiile criticate se referă la situații diferite care reclamă regim juridic diferit.

Curtea constată, de asemenea, că nu sunt încălcate nici prevederile art. 23 alin. (7) din Constituție, câtă vreme dreptul de a cere punerea în libertate nu poate fi exercitat decât în condițiile legii.

De altfel, cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160⁴ alin. 3 din Codul de procedură penală, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 139 din 23 aprilie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 399 din 11 iunie 2002, prin care excepția a fost respinsă ca neîntemeiată. Soluția adoptată, precum și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au fost evocate împrejurări noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR, APELOR ȘI MEDIULUI

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 251/2003 privind constituirea Comisiei pentru acordarea licenței de depozit pentru semințele de consum

În baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 141/2002 privind reglementarea depozitării semințelor de consum, regimul certificatelor de depozit pentru acestea și constituirea Fondului de garantare pentru certificatele de depozit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 149/2003,

văzând Referatul de aprobare nr. 128.216 din 18 septembrie 2003 al Direcției generale de implementare și reglementare pentru modificarea componenței Comisiei pentru acordarea licenței de depozit pentru semințele de consum,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 739/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului,

ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului emite următorul ordin:

Art. 1. — Anexa la Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 251/2003 privind constituirea Comisiei pentru acordarea licenței de depozit pentru semințele de consum, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 236 din 7 aprilie 2003, se modifică conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului,

Ilie Sârbu

București, 30 septembrie 2003.

Nr. 738.

ANEXĂ

COMISIA

pentru acordarea licențelor de depozit pentru semințele de consum

1. Petre Daea	— președinte, secretar de stat la Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului
2. Vasile Băcilă	— membru, director general — Direcția generală de implementare și reglementare din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului
3. Florica Cozmâncă	— membru, director — Direcția de implementare și management al politicilor agricole din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului
4. Elena Tatomir	— membru, director — Direcția de producție vegetală și horticultură din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului
5. Mariana Gheorghe	— membru, consilier — Direcția de producție vegetală și horticultură din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului
6. Nicolae Baci	— membru, consilier juridic — Direcția juridică din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului
7. Tudorel Baltă	— membru, șef serviciu — Direcția de producție animală și industrie alimentară din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului
8. Dan Anghel	— membru, director general al Societății Comerciale „Comcereal” — S.A. Alexandria
9. Aurel Rizea	— membru, director general al Societății Comerciale „Comcereal” — S.A. Brăila
10. Marin Durac	— membru, director general adjunct — Agenția Domeniului Statului
11. Ion Surteli	— membru, președinte — Asociația Patronală a Angroșiștilor de Cereale din România
12. Mihai Anghel	— membru, depozitar — reprezentant al Patronatului Român din Industria de Morărit, Panificație și Produse Făinoase „Rompan”
13. Ofelia Bălan	— membru, președinte — Asociația Română a Comercianților de Produse Agricole
14. Teodor Ancuța	— membru, președinte — Bursa Monetară-Financiară și de Mărfuri Sibiu
15. Traian Ion Coica	— membru, director — Asociația Națională Patronală „Nutricomb”

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE
ÎN DOMENIUL GAZELOR NATURALE
Nr. 768 din 9 octombrie 2003

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE
Nr. 169 din 9 octombrie 2003

O R D I N

pentru modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale și al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 594/141/2003 privind aprobarea prețurilor și stabilirea tarifelor reglementate în sectorul gazelor naturale

În temeiul prevederilor art. 53 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 60/2000 privind reglementarea activităților din sectorul gazelor naturale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 463/2001, având în vedere prevederile art. 8 alin. (4) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2000 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale (ANRGN), aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 791/2001, precum și ale art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 756/2003 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale și președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emit prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale și al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 594/141/2003 privind aprobarea prețurilor și stabilirea tarifelor reglementate în sectorul gazelor naturale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 18 august 2003, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **Articolul 1 va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — Se aprobă prețurile reglementate, aferente furnizării gazelor naturale pentru consumatorii captivi, după cum urmează:

a) consumatori conectați direct în Sistemul național de transport al gazelor naturale — 3.243.431 lei/1.000 m³

b) consumatori conectați în sistemele de distribuție a gazelor naturale:

b1) consumatori rezidențiali — 4.097.184 lei/1.000 m³

b2) celelalte categorii de consumatori — 3.755.752 lei/1.000 m³.”

Art. II. — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale, Agenția Națională pentru Resurse Minerale și operatorii licențiați din sectorul gazelor naturale vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la data de 1 noiembrie 2003.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare
în Domeniul Gazelor Naturale,

Dan Pantilie

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Iuliana Stratulat

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

O R D I N

pentru aprobarea Procedurilor privind achiziționarea timbrelor pentru marcarea țigaretelor și a altor produse din tutun

În temeiul art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 735/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice,

având în vedere prevederile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2001 privind regimul accizelor, precum și a unor alte acte normative,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedurile privind achiziționarea timbrelor pentru marcarea țigaretelor și a altor produse din tutun, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de politici și legislație privind veniturile bugetului general consolidat și Compania

Națională „Imprimeria Națională” — S.A. vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 8 octombrie 2003.
Nr. 1.388.

ANEXĂ

P R O C E D U R I

privind achiziționarea timbrelor pentru marcarea țigaretelor și a altor produse din tutun

1. Potrivit prevederilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2001 privind regimul accizelor, precum și a unor alte acte normative,

începând cu data de 1 octombrie 2003 contravaloarea timbrelor pentru marcarea țigaretelor și a altor produse din tutun se asigură de la bugetul de stat.

2. Eliberarea timbrelor de către Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A. către producătorii de țigarete și alte produse din tutun se efectuează pe bază de factură, în funcție de comanda aprobată de Ministerul Finanțelor Publice — direcția emitentă a licenței pentru atestarea dreptului de marcare.

În acest sens, agenții economici producători interni vor prezenta pentru aprobare comenzile de timbre pentru luna octombrie 2003. Cantitățile de timbre ce pot fi aprobate cu decontare conform art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2003 se stabilesc pe baza datelor privind:

— stocul de marcaje neutilizate, existent la data solicitării aprobării;

— numărul de timbre aferent livrărilor efectuate în luna septembrie 2003.

3. Modalitatea de decontare de la bugetul de stat a contravalorii timbrelor preluate de agenții economici începând cu data de 1 octombrie 2003 va fi stabilită de Ministerul Finanțelor Publice prin ordin al ministrului, după publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2001 privind regimul accizelor, precum și a unor alte acte normative.

MINISTERUL CULTURII ȘI CULTELOR

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului culturii și cultelor nr. 2.682/2003 privind aprobarea Normelor metodologice de clasare și evidență a monumentelor istorice, a Listei monumentelor istorice, a Fișei analitice de evidență a monumentelor istorice și a Fișei minime de evidență a monumentelor istorice

În temeiul prevederilor art. 11 alin. (3) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, precum și ale art. 11 alin. (4) și ale art. 16 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 742/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Cultelor,

ministrul culturii și cultelor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 — Norme metodologice de clasare și evidență a monumentelor istorice — la Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.682/2003 privind aprobarea Normelor metodologice de clasare și evidență a monumentelor istorice, a Listei monumentelor istorice, a Fișei analitice de evidență a monumentelor istorice și a Fișei minime de evidență a monumentelor istorice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 iunie 2003, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (1) al articolului 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) *Clasarea* este procedura prin care se conferă regim de monument istoric unui bun imobil, unei construcții sau părți de construcție, conform art. 7 din Legea nr. 422/2001.”

2. După alineatul (1) al articolului 2 se introduce alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Regimul de monument istoric se poate conferi, în condițiile Legii nr. 422/2001 și ale prezentelor norme metodologice, următoarelor părți de construcție:

- a) structuri: sisteme de boltire și acoperire, sisteme structurale portante speciale, niveluri parțiale sau travei;
- b) elemente de arhitectură: fațade, părți de fațade, învelitori, portaluri, sisteme de închidere neportante, scări, pavimente, ancadramente;
- c) elemente de componente artistice: părți de decorație, vitralii, iconostase, mobilier fix;
- d) instalații;
- e) alte elemente cu valori semnificative, în condițiile prezentelor norme metodologice.”

Art. II. — Direcția monumente istorice și muzee din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și cultelor,
Răzvan Theodorescu

București, 3 octombrie 2003.
Nr. 2.807.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro